

خوښ نه و پهك بڼې مانې چې ساكهي عهشق ... خوښ نه و خوښ نه و: هه ځگه رد شخ محمد

مانې چې ساكهي عهشق كه نوسهري بهره گز تورك (ئليف شه فق) نوو سيويه تي و له لايه ن وهرگري به نه زمون جهليل كاكه وه يسه وه كراوه به كوردي، ده زگاي چاپ و په خشي سهردهم چاپي كړدوه . خوښ نه وكي زري به لاي خي اكه شاهه و ځكه بابه خي زرينه ي كټب دستان و خوښ نه راني مانه .

بهر له هر شته ك كاتك سهرنج دده يته ناوي مانه كه له خته وه هه ست به وه ده كه يت پويسته هم مانه بخوښ نه وه، بچي؟ چونكه ئمهي مرقف پمان وايه هه موو شته كي هم جيهانه پويستي به سيسته مكي يان ياسايه كه هيه، تا به باشتري شوه بهر به بچي، ته نانه ت عهشقيش، كه من پم وايه هيچ شته ك له عهشقا به سنور و ياسا تينا پهرت، عهشق خي شكاندي سهرجهم ساو ياسا كانه بگه يشتن به مانه تهي مه عشوق، له عهشقا هه رگيز جهسته و ماتريا به ته نيا بهس نين ب هه ستركردن به بوون و وجوديه تي مه عشوق، به كو د پوهري سهره كي و ځگاي هه ميشه ي مه عشوقه .

من چه ند لك لينه وه و انان كم سه باره ت به مانه كه خوښ نه وه، هه ستم كړد پويسته خودي مانه كه بخوښ نه وه ب نه وه ي به ته واوي بتوانم له گشه نيگايه كي جياوازه وه له روانگي فكري خمه وه له سهر ته واوي مانه كه بدو م، هه رچه ند به شوه يه كي گشتي هم مانه به يه كه وه گرځداني كه لتوره كان له ديدگاي جياوازه وه يه، باس له مانه تهي سفيستي و جياوازي ئا ديا كان ده كات، من دمه و له روانگيه كي تره وه له بابه ته كان بوانم و باس له ئاشك اكردي هه قيقه تكم ، كه وهك دادگه يكر د نه كه ي سكه ات، كاتك ده يه و ت هه قيقه تكم ئاشكرا بكات، هه نكه گډداني هم دوو بابه ته به يه كتره وه تزيك نه ستم ب ت و نه توانين به شوه يه كي باش هق به بابه ته كه بدين، به ام ده توانين به باشي نه وه بينين كه شمس ده يه و هه قيقه ت ئاشكرا بكات، هه قيقه تكم كه پهرده پشكراوه به مه نسه ب يا پله وپايه و ته نانه ت به زانست و په يوه ندي نوان تاكه كانيش، شمس له گه نه وه ي پهرده ي له سهر زكي له هه قيقه ته كان داما يوه، به ام ديارترين نمونه ي هه ماريني هه قيقه تي (مه ولانا كه زانايه كي ناوداره

بهرامبر شمس زیادی ده کرد، به گشتی لـره دا شمس که وتـ ته به امبر
چندها تـمـتی بـ بنه ماو بـ بنچینه، به ام جیاوازی شمس و سـقرات
له و دایه که شمس بـ هیچ دادگایه کـ حکومتی به سهر ده سه پـنـت
و هیچ لـکـلینه و هیه کی له گه دا ناکرت.

لـره وه ده گینه ئه و خاـهی که ئمـ مانه نهـک ته نیا
به یه که وه گـدانی که لتوره جیاوازه کان و ناساندنی سـفیزمه، به لکو
مانـکه ده یه وـت پـرده له سهر هه قیقهت دایماـ که به ناهه قی
پـشـکراوه، وه ههروهـا دزایه تی کـدنی چینی ده سهـهـا ته له گه
ویستی چاکه کاری و تـمـته تو ناوـاندنی که سانـک که ده یانه وـ چاکبوون
بکن به پـسهـکی به ردوام و خـهـک بـ گای باشبوون و ساده ی هان
بدن.